

Pinus monticola

sosna zachodnia



(C) fot. Gabriel Tomżyński



Północnoamerykański gatunek sosny, wprowadzony do uprawy w Europie po 1830 roku (Anglia), tworzący w ojczyźnie duże drzewa osiągające ponad 50 m wysokości. Pokrój młodych roślin wąskostożkowy, w starszym wieku bardziej zaokrąglony. Kora przez wiele lat gładka i jasnobrązowa. Igły zebrane po pięć w pęczku, niebieskozielone, cienkie do 10 cm długości. Szyszki duże osiągające do 25 cm długości, wyraźnie dwubarwne. Gatunek o małych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący nawet na słabych glebach. Stanowisko do uprawy powinno być zdecydowanie słoneczne. Gatunek dosyć mrozoodporny ale ze względu na podatność na rdzę wejmutkowo- porzeczkową zwykle krótkowieczny. Polecany do dużych ogrodów i parków.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Zachodnia część Ameryki Północnej, Kanada oraz USA (głównie) od Kolumbii Brytyjskiej i Alberta do Kalifornii, do 3000 m n.p.m.
pochodzenie	odkrywcą, hodowcą (selekcjoner): D. Douglas Anglia ok. 1831r.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty stożkowy

docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;



Producenci *Pinus monticola* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkółka Roślin Ozdobnych